नित्यमाम्रेडिते डाचीति पररूपत्वं डाजन्तात् शकशकाशब्दा त्क्यष् वाक्यष्इति परस्मैपदं आत्मनेपदञ्च ॥ ६५ ॥

भ० मन्देत्यादि। कपिः सर्व्वतः सर्व्वत्र तामशोकवनिकामाट वभ्राम कीदृशः मन्दायमानगमनः अमन्दं मन्दं भवति मन्दा यमानं तादृशं गमनमस्येति विग्रहः भृशादेश्च्च्यर्थे इति ङ्यः ङित्वान्मं तां कीदृशीं हरितायन्तरूं हरिद्वर्णीभवद्वृक्षां अहरि ताहरिताभवन्ति हरितायन्तस्तादृशास्तरवोयत्र डाज्लोहितादे रिति च्यर्थे ङ्यः पचे पञ्च माहतेन वायुना शकशकायद्भिः शक त्शकदिति शब्दं कुर्व्वद्भिः द्रुमैरुपलक्षितां द्रुमैः करणभूतैराटेति वा शकदित्यनुकरणशब्दात् नैकाचोऽव्यक्तानुकरणादिति डाच् दित्वञ्च तलोपोऽतइति प्रकृतेर्द्वेश्च तलोपः अशकशकाः शकशका भवन्तीति डाज्लोहितादेरिति च्यर्थे ङ्यः पचे पञ्च शकदित्यस्य शब्दवाचकस्यापि लक्षणया तद्वति वृक्षे वृत्तिः ॥ ६५ ॥

अस्यन्दन्निन्दुमणयोव्यरुचन् कुमुदाकराः। अलो ठिषत वातेन प्रकीर्णास्तवकोच्चयाः ॥ ६६ ॥

ज०म० अस्येत्यादि। चन्द्रोदयादिन्दुमणयः अस्यन्दन् स्यन्दन्ते स्म तामाटेति योज्यं व्यरुचन् कुमुदाकराः विराजितवन्तः स्तवको च्चयाः गुच्छराशयः वातेन प्रकीर्णाः इतस्ततोविक्षिप्ताः सन्तः अलोठिषत लुठन्तेस्म सर्व्वत्र द्युभ्योलुङीति विभाषा परस्मैपदं द्युतादयश्च क्रूपूपर्य्यन्ताः ॥ ६६ ॥